

QIZIM SƏYALIYA

Gülər gözlərində tapdım xoş günü,
Çəkildi ağrım da, acım da, qızım!
Bu boyda şirinlik tapa bilmərəm
Dünyanın o biri ucunda, qızım!

Nə möcüzə belə, nə sərr beləcə,
Ruhuma can verir səsin beləcə.
Nanə yarpağıtək əsir beləcə
Ürəyim ovcumun içində, qızım!

Ayrı nə diləyim ulu Tanrıdan,
Odur Yaradan da, odur yaridan.
Yoxdu bir gileyim ağ gün sarıdan,
Sən də yanımdasan, bacın da, qızım!

ÇATINCA

Bir ömrə dəyərdi tek səni sevmək,
Sevərdim imana, dinə çatınca.
Uzaqdan baxanda mələksən, mələk,
Misraya dönürsən mənə çatınca.

O dünya varındır, bu dünya yoxum,
Yanımda nə qardaş, nə bacı, qohum...
Bəlkə, harayını eşidər ruhum,
Halımı sorarsan yenə çatınca.

Birdən sən gəlince çiçəklər solar,
Barı son anımda ləngimə, nolar...
Onsuz da mələklər aparmış olar
Sən gəlib mən adda qəmə çatınca.

YAZMIŞAM

Bu mənəm, bir düşün, sınama yüz yol,
Sən məni gətirdin dinə, yazmışam.
Taledən yoluma çıxdığın günü
Qismətə yazılın günə yazmışam.

Bu eşqin vüsəli olamı, bilməm,
Yolsuzmu çıxmışlıq yolamı, bilməm.
Sən nəsən, sevgimi, bəlamı, bilməm...
Yazmaram, demişəm, yenə yazmışam.

Söznən yaratmışam dövlət, varımı,
Sevdim səndən gələn intizarımı.
Bütün ömür boyu yazdıqlarımı
Elə bilirəm ki, sənə yazmışam.

Vasif SÜLEYMAN

TƏRƏFİMDƏ

Günəşmi nur salır dörd bir yanına,
Yox... Yox... Üzün gülür hər tərəfimdə.
Gendən boylanıram Tanrı payına,
Nə olsun, dayanıb yer tərəfimdə...

Birimiz divanə, birimiz dəli,
İndi bizim üçün hər şey təsəlli.
Aşikar olanım ellərə bəlli,
Pünhan nağlımsan sərr tərəfimdə.

Səssiz harayımı indi kim duya,
Budurmu dediyin əlçatmaz röya...
Görürsən, bir yanda bu boyda dünya
Təkcə sən durubsan bir tərəfimdə.

PÜNHAN

Nə yazdın, İlahi, ələ düşməsin,
Mələkdi, mələyin dilə düşməsin.
Saxla ürəyimdə, hələ düşməsin,
Aparım məzara adını pünhan...

Sevgindən yaranıb bəşər dediyin,
Bəlkə də, halaldı bu şər dediyin.
İlahi, budurmu məhşər dediyin,
Sinəmə çəkirəm odunu pünhan.

Bir azca su çı�ə, bir azca dən ver,
İstəsən, sevinc ver, istəsən, qəm ver.
İki divanəyə iznini sən ver,
Saxlarıq bu eşqin dadını pünhan.

Üzünü solduran çəkdiyi qəmmi,
Tərsinə getdiyim yolu... Dönəmmi...
Aşikar ömürdə, ya Rəbb, mənəmmi?
Ya da göndərdiyin odumu pünhan?

TƏK ÖZÜM OLSAYDIM, NƏ VARIYDI Kİ...

Bu şirin bəlanın iki canı var,
Tək özüm olsaydım, nə varydı ki..
“O” adda, “mən” adda bir həyanı var,
Tək özüm olsaydım, nə varydı ki...

Bir yolun üstündə bu alov, o nəm,
Bəlkə də, taleyin qarğışı mənəm.
Yaxşı, düşünməyin məni, cəhənnəm,
Tək özüm olsaydım, nə varydı ki...

Yaşanmaz sevgidir – uludan-ulu,
Nə olsun, həsrətdən düşübdür yolu.
Bir körpə mələk var, ölüm arzulu,
Tək özüm olsaydım, nə varydı ki...

Ömrü hara çəkə, hara çəkməyə...
Taleyin üstündən qara çəkməyə.
Hazırkı özünü dara çəkməyə,
Tək özüm olsaydım, nə varydı ki...

Birlikdə çekirik şirin bəlanı,
Bızsız yazılıanın yoxdur yalani,
Kimsə ovudammaz mənsiz qalanı,
Tək özüm olsaydım, nə varydı ki...

BOYUNCA

Cox şey istəmədim Tanrı adından,
Tək səni istədim qədər boyunca.
Gecənin zülməti yaxır adamı
Elə hər açılan səhər boyunca.

Mələksən, imansan, pirsən, bilirsən,
Mənə möcüzəsən, sirsən, bilirsən.
Səni yazdığını bir sən bilirsən,
Sevinc axtarıram kədər boyunca.

Dondurub ruhumu, donu görünmür,
Dərdin biri üzdə, onu görünmür.
Eşqə aşınayıq, sonu görünmür,
Sonsuzluq gəzirəm səfər boyunca.

Bu ömrü bu eşqin yolunda sərəm,
Ağrıdan usanmaz, dərddən küsmərəm.
Göydə quşlara da nəmər verərəm
Adını gətirən xəbər boyunca.

NƏ OLUR-OLSUN

Alın yazısıdır, tale qisməti,
Axarı-baxarı nə olur-olsun.
Ölümən olumun mənzilindəyik,
Əvvəli, axırı nə olur-olsun.

Eh, nəyim gedibdi, eh, nəyim qalib,
Bircə yol Allahı görməyim qalib.
Yarısı dağılmış ürəyim qalib,
Bu ömrün çıxarı nə olur-olsun.

Üzündə zülmət var, əlində çıraq,
Bir ömr verilib, qismətinə bax.
Üstü başdaşıdır, ayağı torpaq,
Ta ondan yuxarı nə olur-olsun.

OLACAQSA

Ağrim səndən gəlir... Allaha şükür,
Qoy gəlsin, xoş gəlir, nə olacaqsa...
Dərdim bəs eyləyir, heç nə dəyişməz,
Sevinci nə qədər kəm olacaqsa...

Bəlkə, bu günahı savab bilərəm,
Onu hər müşkülə cavab bilərəm.
Qədərə min şükür... Gülab bilərəm,
Üzümə çilənən qəm olacaqsa...

Dünya başdan-başa ağrı, qəmdimi?..
Ürəyim dərdindən suçkəndimi?..
Dəyişməm şeirin möhürbəndini,
Sonuncu qafiyə “sən” olacaqsa...

OLDUMU...

Olmaz, – deyib dayandınız qəsdimə,
Mən sözürəm, indi baxın... Oldumu?...
Bir şirincə əzabıydı, çəkərdim,
Bir dediyim mindi, baxın... Oldumu?...

Üzərimdə olacağın nifrəti.
Olasiydi... İndi qaldı həsrəti.
Nur varyıkən, bu dünyanın zülməti
Gözlərimə endi, baxın... Oldumu?...

Əsriydim mən “o” adda inamın,
Cox dedim ki, bu sevgiyə inanın.
Səcdəsinə dayanmışdım “dünyam”ın,
O da pirdi, dindi, baxın... Oldumu?...